ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1994

Vyhlásené: 12.05.1994 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

114

VYHLÁŠKA
Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky
z 27. apríla 1994,
ktorou sa vydáva Poriadok výkonu väzby

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 28 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z. o výkone väzby (ďalej len „zákon“) ustanovuje:

PRVÁ HLAVA
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Táto vyhláška, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu väzby, podrobnejšie upravuje výkon väzby v súlade s jej účelom.

§ 2
Miesto výkonu väzby počas vyšetrenia duševného stavu obvineného

Ak bolo nariadené vyšetrenie duševného stavu obvineného počas výkonu väzby (ďalej len „väzba“) podľa § 116 ods. 2 Trestného poriadku, vykoná sa v nemocnici pre obvinených a odsúdených (ďalej len „nemocnica“), v ktorej sa mu poskytne alebo zabezpečí aj potrebná zdravotnícka starostlivosť.

Prevzatie, premiestňovanie a prepúšťanie obvineného

§ 3

(1) Písomný príkaz súdu alebo sudcu, na základe ktorého je obvinený prevzatý do väzby, musí obsahovať údaje zabezpečujúce, že obvinený nebude zamenený s inou osobou[1]), dôvody vzatia do väzby, vlastnoručný podpis a úradnú pečiatku orgánu, ktorý ho vydal.

(2) Pri prevzatí obvineného do väzby treba overiť jeho totožnosť. Ak obvinený nemá preukaz totožnosti, orgán, ktorý ho dodal do ústavu na výkon väzby (ďalej len „ústav“), písomne potvrdí jeho totožnosť.

(3) Po prevzatí obvineného do väzby sa vykoná jeho osobná prehliadka príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „príslušník zboru“), pričom sa obvinenému odoberú veci, ktoré z hľadiska bezpečnosti a prevádzkových dôvodov ústavu nemôže mať pri sebe. Veci a finančné prostriedky prevzaté do úschovy sa obvinenému môžu vydať, ak s tým súhlasí príslušný orgán činný v trestnom konaní. Podrobnosti o úschove vecí upravuje osobitný predpis [2]).

(4) Obvinený si môže ponechať pri sebe hodinky, osobnú korešpondenciu, rodinné fotografie, vlastné knihy a časopisy v množstve zodpovedajúcom možnostiam ich uloženia v cele. O ponechaní iných vecí rozhoduje riaditeľ ústavu.

(5) Osobnú prehliadku a stráženie obvineného počas nej vykonáva príslušná osoba rovnakého pohlavia. Ak zistí stopy fyzického násilia alebo zranenia na tele obvineného, urobí o tom záznam, ktorý odstúpi lekárovi.

(6) Po osobnej prehliadke sa obvinený podrobí lekárskej prehliadke, hygienickým a protiepidemickým opatreniam. V prípade podozrenia z nákazy zabezpečí zdravotnícky pracovník izoláciu obvineného až do vykonania vstupnej lekárskej prehliadky.

(7) Ak lekár zistí pri vstupnej lekárskej prehliadke na tele obvineného stopy fyzického násilia alebo zranenia alebo ak zistí, že obvinená je tehotná, správa ústavu o tom upovedomí súd alebo sudcu, ktorý o väzbe rozhodol, a prokurátora, ktorý vykonáva dozor nad väzbou v ústave.

(8) Bezprostredne po prevzatí do väzby treba obvineného poučiť o právach a povinnostiach, ktoré má vo väzbe. O poučení sa vykoná záznam do jeho osobného spisu. Obvinenému sa umožní, aby nadviazal písomný kontakt s blízkymi osobami [3]).

(9) Založí sa osobný spis obvineného a vykonajú sa ďalšie evidenčné a administratívne úkony. Podrobnosti upravuje osobitný predpis[4]).

(10) Ústav odošle hlásenie o vzatí obvineného do väzby regionálnej národnej poisťovni príslušnej podľa sídla ústavu, a ak ide o poberateľa dôchodku, aj Národnej poisťovni - Správe fondu dôchodkového poistenia, prípadne inému príslušnému platiteľovi dôchodku.

§ 4

(1) Na vykonanie procesných úkonov, ďalšiu väzbu alebo ak je potrebné obvinenému zabezpečiť ústavnú zdravotnícku starostlivosť, možno obvineného premiestniť do iného ústavu, nemocnice alebo iného zdravotníckeho zariadenia, vždy však len na písomný príkaz prokurátora, súdu alebo sudcu.

(2) Ak treba obvinenému okamžite zabezpečiť nemocničnú starostlivosť, správa ústavu bezodkladne oznámi jeho premiestnenie, ako aj dôvod premiestnenia príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní.

(3) V prípade umiestnenia obvineného v zdravotníckom zariadení jeho stráženie zabezpečí správa najbližšieho ústavu.

(4) Pred premiestnením obvineného do iného ústavu, nemocnice alebo zdravotníckeho zariadenia sa vykonajú potrebné zdravotnícke výkony.

(5) Do ústavu, do ktorého sa obvinený premiestňuje, sa zasiela spolu s ním jeho osobný spis, osobné veci a finančné prostriedky vzaté do úschovy a príkaz na premiestnenie. Pri prevzatí obvineného do tohto ústavu sa postupuje primerane podľa predchádzajúcich ustanovení.

§ 5

(1) Obvinený sa prepustí z väzby na základe písomného príkazu súdu, sudcu alebo prokurátora. Príkaz musí obsahovať údaje uvedené v § 3 ods. 1. Ak sa príkaz na prepustenie z väzby oznámi ústavu telefaxom, je potrebné tento príkaz pred prepustením obvineného telefonicky alebo inými dostupnými prostriedkami overiť.

(2) Pred prepustením obvineného z väzby sa musí overiť jeho totožnosť a vykoná sa jeho lekárska prehliadka.

(3) Obvinenému prepustenému z väzby sa vydajú všetky jeho osobné veci a finančné prostriedky vzaté do úschovy v ústave; prevzatie vecí a finančných prostriedkov potvrdí obvinený svojím podpisom. Postup pri výdaji, prípadne pri strate osobnej veci, ako aj postup pri administratívnom a finančnom vysporiadaní upravuje osobitný predpis [2]).

(4) Pri prepustení z väzby sa obvinenému vydá o tom potvrdenie.

§ 6

Ak nemá obvinený prepustený z väzby primeraný odev alebo peniaze na zakúpenie cestovného lístka do miesta svojho bydliska, správa ústavu mu zapožičia odev alebo potrebnú sumu, ktoré sa obvinený zaviaže písomným vyhlásením vrátiť ústavu do jedného mesiaca.

§ 7

(1) Ak je v konaní pred súdom vydané rozhodnutie o prepustení obvineného z väzby a toto je vykonateľné, prepustí sa ihneď. V takomto prípade sa obvinenému navrhne návrat do ústavu za účelom vykonania potrebných opatrení, najmä vrátenia jeho osobných vecí a finančných prostriedkov.

(2) Ak je obvinený v čase prepustenia z väzby chorý tak, že sú ohrozené jeho životne dôležité funkcie, hospitalizuje sa v príslušnom zdravotníckom zariadení. O tomto sa vyrozumie orgán, ktorý o prepustení obvineného rozhodol, a blízke osoby[1]) obvineného. Ak obvinený nemá blízku osobu, vyrozumie sa o tom oddelenie sociálnych vecí príslušného obvodného úradu.

§ 8

(1) Ak obvinený počas väzby ochorel na nevyliečiteľnú životu nebezpečnú chorobu alebo nevyliečiteľnú duševnú chorobu, riaditeľ ústavu na základe návrhu lekára bez zbytočného odkladu predloží príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní návrh na prepustenie obvineného z väzby.

(2) K návrhu podľa odseku 1 sa vždy pripojí správa o zdravotnom stave obvineného vypracovaná lekárom.

§ 9
Úmrtie obvineného

(1) Ak obvinený počas väzby zomrie, vykoná riaditeľ ústavu alebo ním poverený príslušník zboru opatrenia na zabezpečenie miesta úmrtia a osôb, ktoré o udalosti majú vedomosti, a umožní príslušným orgánom zistiť okolnosti smrti.

(2) Lekár vykoná v súvislosti s úmrtím obvineného potrebné opatrenia v súlade so všeobecne záväzným právnym predpisom[5]) a osobitným predpisom[6]). Riaditeľ ústavu vyrozumie o úmrtí obvineného Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky, prokurátora vykonávajúceho dozor nad väzbou, príslušný orgán činný v trestnom konaní, príslušný orgán miestnej štátnej správy a orgán územnej samosprávy, ktorý vedie matriku.

(3) Správa ústavu bez zbytočného odkladu vyrozumie o úmrtí obvineného jeho blízke osoby[3]) a vyzve ich, aby po vykonaní súdnej pitvy prevzali mŕtvolu. Ak ju neprevezmú, riaditeľ ústavu zariadi pohreb zomrelého obvineného spopolnením[7]) na náklady ústavu a pošle im o tom potvrdenie.

Zároveň ich vyzve, aby prevzali veci, ktoré mal zomrelý obvinený pri sebe a sú v úschove správy ústavu, s tým, že inak sa odovzdajú príslušnému notárovi do úschovy.

(4) V prípade úmrtia obvineného počas väzby treba vždy zabezpečiť obhliadku a súdnu pitvu mŕtvoly.

Umiestňovanie obvinených do ciel

§ 10

(1) O umiestňovaní obvinených do ciel rozhoduje riaditeľ ústavu alebo ním poverený príslušník zboru, pričom dbá na to, aby nebol ohrozený a marený účel väzby.

(2) Ak to podmienky v ústave dovoľujú, možno obvineného na vlastnú žiadosť umiestniť tak, aby bol v cele sám. Túto žiadosť môže obvinený kedykoľvek odvolať.

(3) Obvinený môže požiadať v odôvodnených prípadoch o premiestnenie do inej cely, o čom rozhodne riaditeľ ústavu alebo ním poverený príslušník zboru.

(4) Ak obvinený vyhlási hladovku, treba ho umiestniť tak, aby bol v cele sám. Ak odmietanie potravy trvá viac ako tri dni, riaditeľ ústavu túto skutočnosť oznámi prokurátorovi vykonávajúcemu dozor nad väzbou a príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní a zabezpečí zvýšenú zdravotnícku starostlivosť o obvineného.

§ 11

(1) Do ciel sa obvinení umiestňujú oddelene, a to:

a) muži od žien,

b) mladiství od dospelých obvinených,

c) obvinení, ktorých trestné veci navzájom súvisia alebo voči ktorým sa vedie spoločné trestné konanie, ak to nariadi orgán činný v trestnom konaní,

d) obvinení, ktorí už boli vo výkone trestu odňatia slobody, od ostatných obvinených,

e) obvinení od právoplatne odsúdených,

f) osoby obvinené z nedbanlivostných trestných činov od ostatných obvinených,

g) obvinení, ktorí sú vo väzbe z dôvodov uvedených v § 67 písm. b) Trestného poriadku (kolúzna väzba),

h) osoby obvinené zo spáchania obzvlášť závažných úmyselných trestných činov násilnej povahy,

ch) obvinení, ktorí sú podozriví z nákazy.

(2) Pri umiestňovaní obvinených do ciel sa spravidla prihliada na ich vek, mravnú úroveň, narušenosť, životné návyky ako fajčenie a na prípadné stanovisko orgánu činného v trestnom konaní.

(3) Chorí obvinení a obvinení podozriví z nákazy, ktorí sa musia podrobiť potrebným hygienickým opatreniam, sa umiestňujú do osobitných ciel.

(4) V odôvodnených prípadoch možno postupovať odlišne od zásady uvedenej v odseku 1 písm. b), d), e) a f).

§ 12
Vybavenie ciel

(1) Cely sú vybavené podľa § 6 zákona takým množstvom vnútorného zariadenia, ktoré zodpovedá počtu umiestnených obvinených, a splachovacím WC, ktoré musí byť vhodným spôsobom oddelené.

(2) V každej cele je umiestnený ústavný poriadok vydaný riaditeľom ústavu so súhlasom generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „generálny riaditeľ“), v ktorom sa vhodnou formou konkretizujú ustanovenia zákona a tejto vyhlášky s osobitným zreteľom na práva a povinnosti obvinených.

§ 13
Predvedenie obvineného

(1) Obvinený sa predvedie pred orgán činný v trestnom konaní, pred prokurátora vykonávajúceho dozor nad väzbou alebo pred osobu, ktorá je oprávnená vykonať kontrolu v ústave, ak o to niektorý z týchto orgánov požiada. Pred iné orgány alebo osoby sa na ich žiadosť obvinený predvedie len so súhlasom príslušného orgánu činného v trestnom konaní. Obvinený sa predvedie zásadne do miestnosti ústavu na to určenej.

(2) Obvinený sa predvedie v ústave len na žiadosť osoby oprávnenej vykonávať kontrolu v ústave. Predviesť obvineného mimo ústavu možno len na základe žiadosti alebo so súhlasom príslušného orgánu činného v trestnom konaní. Za predvedenie obvineného v uvedených prípadoch a za jeho stráženie zodpovedá Zbor väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „zbor“).

(3) Na vykonanie procesných úkonov mimo ústavu sa obvinený odovzdá vyšetrovateľovi Policajného zboru na písomnú žiadosť vyšetrovateľa a s písomným súhlasom toho orgánu, ktorý o väzbe rozhodol. Takejto žiadosti sa nevyhovie, ak tomu bráni zlý zdravotný stav obvineného alebo iné vážne dôvody na strane ústavu.

DRUHÁ HLAVA
PRÁVA A POVINNOSTI OBVINENÝCH

§ 14
Styk obvineného s obhajcom a právnym zástupcom

Rozhovor obvineného s obhajcom a právnym zástupcom sa uskutočňuje v miestnostiach na to určených v čase a rozsahu nenarúšajúcom ústavný poriadok.

§ 15
Korešpondencia

(1) Obvinený môže bez časového obmedzenia odosielať a prijímať listové zásielky, ktoré môžu obsahovať iba korešpondenciu a tlačoviny.

(2) Listy sa z ústavu odosielajú bez zbytočného odkladu a okrem korešpondencie s obhajcom a sťažností a žiadostí obvineného adresovaných štátnym orgánom sa podávajú v nezalepených obálkach.

(3) Na množstvo korešpondencie, ktoré môže mať obvinený pri sebe, sa primerane použije ustanovenie § 3 ods. 4. Obvinený má právo požiadať o uloženie korešpondencie do svojich osobných vecí.

(4) Sťažnosti a žiadosti obvineného adresované štátnym orgánom sa evidujú. Korešpondencia, ktorá došla obvinenému od štátnych orgánov, sa musí zaevidovať a obvinenému neodkladne doručiť.

(5) V prípade zadržania korešpondencie podľa § 9 ods. 1 zákona správa ústavu o tom vyrozumie obvineného.

(6) Obvinenému, ktorý nevie alebo nemôže čítať a písať, ústav zabezpečí prečítanie písomností a poskytnutie pomoci pri písaní podaní, žiadostí alebo sťažností, ak o to požiada.

(7) Náklady spojené s osobnou korešpondenciou hradí obvinený zo svojich finančných prostriedkov.

(8) Ak obvinený nemá finančné prostriedky na korešpondenciu, poskytne mu správa ústavu písacie potreby v potrebnom množstve a zabezpečí odoslanie korešpondencie.

Návštevy

§ 16

Návštevy obvinených sa uskutočňujú v miestnostiach ústavu na to určených a zariadených tak, aby nemohlo dôjsť k priamemu kontaktu medzi obvineným a návštevníkom. Obvinení sa pred návštevou a po nej podrobia osobnej prehliadke, ktorú vykonajú príslušné osoby rovnakého pohlavia.

§ 17

(1) Návštevy obvinených sa uskutočňujú v určených dňoch. Za priebeh návštev zodpovedá určený príslušník zboru. Pred návštevou poučí obvinených a návštevníkov o pravidlách správania sa pri návšteve.

(2) V návštevnej miestnosti sú k dispozícii zákon, táto vyhláška a ústavný poriadok.

Duchovné služby

§ 18

(1) Obvinenému sa umožní, aby ho navštívil zástupca štátom registrovanej cirkvi alebo náboženskej spoločnosti[8]).

(2) Spoločné náboženské úkony pre obvinených v ústave sa vykonávajú tak, aby sa dodržali ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a), c), g) a i).

(3) Pri návštevách obvinených sa duchovný riadi právnymi predpismi upravujúcimi väzbu a ústavným poriadkom.

§ 19

Poverenie jednotlivých osôb duchovnou starostlivosťou v ústavoch dohodne predstaviteľ príslušnej cirkvi alebo náboženskej spoločnosti s riaditeľom ústavu. Ústavy vytvárajú zodpovedajúce podmienky na duchovnú starostlivosť o obvinených.

§ 20

(1) Ak obvinený požiada o umožnenie rozhovoru s duchovným alebo umožnenie spovede, ústav o tejto žiadosti informuje zástupcu príslušnej cirkvi alebo náboženskej spoločnosti. Ak ide o obvineného, ktorý bol vzatý do väzby podľa § 67 písm. b) Trestného poriadku, na rozhovor bez prítomnosti tretej osoby je potrebný písomný súhlas orgánu činného v trestnom konaní.

(2) Obvineným, ktorí sa nemôžu zúčastniť na spoločných náboženských obradoch, sa umožní počúvanie ich rozhlasového prenosu.

§ 21
Nákup potravín, vecí osobnej potreby, tlače a prijímanie balíkov a peňazí

(1) V ústavoch sa pre obvinených zriaďujú predajne s potravinárskym, drogistickým a iným tovarom. Obvinený môže nakupovať potraviny nepodliehajúce rýchlej skaze, ovocie, zeleninu, ako aj iné veci osobnej potreby. Sortiment tovaru schvaľuje riaditeľ ústavu. Alkoholické nápoje vrátane piva sa nepredávajú. Nákup sa uskutočňuje bezhotovostným stykom.

(2) Na nákup vecí uvedených v odseku 1 môže obvinený použiť aj finančné prostriedky, ktoré mu boli do ústavu zaslané počas väzby a ktoré prevyšujú sumu predpokladaného cestovného do miesta jeho bydliska na území Slovenskej republiky.

(3) Obvinený môže kupovať dennú tlač a časopisy, požičiavať si beletriu a odbornú literatúru, ako aj trestnoprávne predpisy a náboženskú literatúru. Knižničný fond ústavu sa podľa podmienok dopĺňa aj cudzojazyčnou literatúrou. Obvinený si môže požičiavať a hrať spoločenské hry, ktoré sú v ústave.

(4) V intervale stanovenom zákonom môže obvinený prijať balík do hmotnosti 5 kg, ktorý sa mu vydá až po vykonaní kontroly príslušníkom zboru. Do hmotnosti balíka sa počíta aj čerstvé ovocie alebo zelenina. Do hmotnosti balíka sa nepočíta zasielaná osobná bielizeň určená na výmenu alebo doplnenie, ako aj hygienické potreby pre obvineného. Balík nesmie obsahovať cennosti, alkoholické nápoje vrátane piva, drogy a návykové látky, potraviny podliehajúce rýchlej skaze, ovocie alebo zeleninu v konzervovanom stave, tlačoviny alebo materiály propagujúce etnickú, rasovú alebo náboženskú neznášanlivosť, fašizmus a podobné hnutia, násilie a krutosť, ako aj pornografickú literatúru.

(5) Balík s potravinami a inými vecami osobnej potreby odovzdaný pri návšteve sa vydá obvinenému spravidla ihneď, a to v prítomnosti návštevníka, pričom obsah balíka prezrie a skontroluje poverený príslušník zboru. Od návštevníka sa neprevezmú veci nedovolené a tie, ktoré by mohli ohroziť zdravie obvineného.

§ 22

Balík doručený obvinenému sa zapíše do knihy balíkov, v ktorej obvinený potvrdí jeho prijatie vrátane neporušenosti obalu. Obsah balíka sa za prítomnosti obvineného prekontroluje a ak obsahuje nedovolené alebo skaze podliehajúce veci, tieto sa vrátia odosielateľovi na náklady obvineného alebo odosielateľa. V knihe balíkov sa uvedie hmotnosť balíka a aj prípadné rozhodnutie o vrátení nedovolených alebo skaze podliehajúcich vecí. Tieto skutočnosti obvinený potvrdí svojím podpisom.

§ 23

Finančné prostriedky doručené obvinenému sa prevedú na jeho konto.

Stravovanie a spánok

§ 24

(1) Obvinenému sa poskytuje strava (§ 13 ods. 1 zákona) s prihliadnutím aj na vykonávanú prácu a jeho zdravotný stav. Medzi vydávaním hlavných jedál nemôže byť väčší časový odstup ako sedem hodín. Podrobnosti upravuje osobitný predpis[9]).

(2) Ak sa obvinenému v dôsledku jeho účasti na procesnom úkone alebo z iných obdobných dôvodov strava nevydala v stanovenom termíne, treba mu zabezpečiť náhradnú stravu.

(3) Hygienické pomery, kvalita a hygienická bezchybnosť stravy v ústave sa pravidelne kontrolujú podľa osobitného predpisu[10]).

§ 25

(1) V čase vymedzenom ústavným poriadkom môže obvinený odpočívať na lôžku. Počas odpočinku musí byť oblečený v ústavnom alebo vo vlastnom odeve a lôžko nesmie byť odostlané.

(2) V čase nočného pokoja sa v celách obvinených zhasína umelé osvetlenie. Pri vykonávaní kontroly je povolené krátkodobé osvetlenie cely. V odôvodnených prípadoch môže riaditeľ ústavu rozhodnúť inak.

§ 26
Osobná hygiena

(1) Na zabezpečenie osobnej hygieny ústav vytvorí podmienky, aby sa obvinení mohli umývať, holiť a sprchovať v teplej vode. Muži sa sprchujú najmenej raz týždenne, ženy a mladiství dva razy týždenne, tehotné ženy a ženy počas menštruácie každý deň. Intervaly sprchovania v osobitných prípadoch môže určiť lekár. Ak to vyžaduje pracovné zaradenie obvinených alebo iné okolnosti, umožní sa im sprchovanie podľa potreby.

(2) Stráženie obvinených pri sprchovaní zabezpečuje príslušná osoba toho istého pohlavia.

(3) Úpravu vzhľadu obvineného (vlasov, fúzov a brady), ak si ju nevyhradí orgán činný v trestnom konaní v súlade s potrebami trestného stíhania, možno vykonať len so súhlasom obvineného. Tým nie sú dotknuté nevyhnutné hygienické a protiepidemické opatrenia, ktoré sa musia vykonať pri prijatí obvineného do väzby alebo aj počas trvania väzby.

§ 27
Vystrojovanie

(1) Ak sa obvinenému umožní používanie vlastného odevu, bielizne a obuvi, zabezpečuje si ich pravidelnú obmenu. Náklady spojené s obmenou odevu, bielizne a obuvi hradí obvinený alebo iné fyzické osoby zo svojich finančných prostriedkov. Podmienky a spôsob udržiavania vlastných súčastí výstroja upravuje osobitný predpis [2]).

(2) V prípade, že obvinený nemá zabezpečenú pravidelnú obmenu vlastného odevu, bielizne a obuvi, riaditeľ ústavu alebo ním poverený príslušník zboru rozhodne o používaní ústavného odevu, bielizne a obuvi podľa určených vzorov a noriem a podľa klimatických a mikroklimatických podmienok.

(3) Ústavná osobná bielizeň pridelená obvinenému sa vymieňa raz za sedem dní, posteľná bielizeň raz za štrnásť dní a ústavný odev s obuvou podľa potreby. Správa ústavu zabezpečí priestory na odkladanie odevných zvrškov obvineného.

§ 28
Vychádzky

(1) Obvinení sa zúčastňujú na vychádzkach oblečení primerane počasiu a môžu počas nich cvičiť.

(2) Vychádzky chorých obvinených a obvinených tehotných žien sa uskutočňujú so súhlasom lekára a podľa jeho pokynov.

(3) Na vychádzkach sa dodržiavajú ustanovenia § 11 ods. 1.

(4) Vychádzky môžu byť z rozhodnutia riaditeľa ústavu alebo ním povereného príslušníka zboru v mimoriadnych prípadoch krátkodobo obmedzené (napríklad vyhlásená karanténa, bezpečnostné opatrenia, nepriaznivé počasie a podobne).

§ 29
Zdravotnícka starostlivosť

(1) Zdravotnícka starostlivosť sa poskytuje obvineným v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi[11]). Za zdravotnícku starostlivosť o obvinených v ústave zodpovedá lekár.

(2) Obvinenému, ktorý požiada o lekárske vyšetrenie, sa takéto vyšetrenie umožní.

(3) Lekár podáva riaditeľovi ústavu správu o vážnom ochorení alebo zranení obvineného, o čom ústav informuje aj blízke osoby [3]) obvineného, príslušný orgán činný v trestnom konaní a obhajcu. Ak lekár zistí, že zdravie obvineného je alebo môže byť ohrozené väzbou, navrhne potrebné opatrenie riaditeľovi ústavu.

(4) Lieky sa vydávajú obvineným v zdravotníckom zariadení ústavu.

(5) Lekár vykonávajúci zdravotnícke kontroly predkladá riaditeľovi ústavu správy a odporúčania o nedostatkoch v hygienickej starostlivosti.

§ 30
Zamestnávanie a vykonávanie zrážok z pracovnej odmeny

(1) Správa ústavu uprednostňuje pri zaraďovaní do práce tých obvinených, ktorí majú vyživovaciu povinnosť.

(2) Pred zaradením do práce obvinených riadne a preukázateľne poučia o ich povinnostiach a právach, ako aj o predpisoch o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Pracovné zaradenie obvinených upravuje osobitný predpis[12]).

(3) Obvineným patrí pracovná odmena podľa vykonávanej práce; nepatrí im náhrada pracovnej odmeny za čas, počas ktorého nepracovali.

(4) Z pracovnej odmeny obvineného sa vykonávajú zrážky; pritom sa postupuje podľa Občianskeho súdneho poriadku a predpisov vydaných na jeho základe.

(5) Obvinení sa nesmú školiť o zaobchádzaní s výbušninami, zbraňami, jedmi a inými nebezpečnými látkami.

§ 31
Žiadosti a sťažnosti

(1) Obvinený môže podávať žiadosti a sťažnosti štátnym orgánom Slovenskej republiky; ich odosielanie zabezpečí a eviduje ústav.

(2) Obvinenému sa na jeho žiadosť umožní rozhovor s riaditeľom ústavu alebo ním povereným príslušníkom zboru, prokurátorom vykonávajúcim dozor nad väzbou a orgánom, ktorý práve vykonáva kontrolu v ústave.

§ 32
Základné povinnosti

(1) Obvinení dodržiavajú v styku s príslušníkmi zboru, osobami vykonávajúcimi dozor a kontrolu nad väzbou a inými osobami zásady slušného správania zaužívané v bežnom spoločenskom styku, najmä:

a) zdravia spôsobom zaužívaným v bežnom spoločenskom styku,

b) oslovujú všetky osoby slovami „pán“ alebo „pani“ s pripojením funkcie alebo mena a vykajú im,

c) pri vstupe príslušníka zboru do cely sa postavia.

(2) Obvinení sa správajú slušne a navzájom sa oslovujú spôsobom zaužívaným v bežnom spoločenskom styku.

(3) V čase od večierky do budíčka obvinení dodržiavajú nočný pokoj.

(4) Obvinený nesmie nadväzovať kontakty s inými osobami za účelom prijímania a odosielania listov alebo predmetov, ako aj získavania iných výhod, ďalej nesmie hrať hazardné alebo iné hry o peniaze, iné veci a služby.

(5) Obvinení umožnia príslušníkovi zboru kedykoľvek nahliadnuť do svojich osobných vecí.

§ 33
Donucovacie prostriedky

V prípade protiprávneho konania obvineného sa voči nemu použijú donucovacie prostriedky. Spôsob a podmienky použitia donucovacích prostriedkov upravuje všeobecne záväzný právny predpis[13]).

TRETIA HLAVA
VYBAVOVANIE DISCIPLINÁRNYCH PRIESTUPKOV OBVINENÝCH A ZHABANIE VECI

Disciplinárne priestupky a ich vybavovanie

§ 34

(1) Disciplinárny trest možno obvinenému uložiť za zavinené porušenie zákona a tejto vyhlášky (§ 19 ods. 1 a 2 zákona).

(2) Pokarhanie možno uložiť, ak ide o prvé alebo menej závažné porušenie základných povinností obvinených.

(3) Prepadnutie veci možno uložiť, ak ide o vec, ktorá patrí obvinenému, ktorý sa disciplinárneho priestupku dopustil, alebo o takú vec, ktorú obvinený použil alebo bola určená na porušenie

povinnosti vyplývajúcej zo zákona alebo tejto vyhlášky. Prepadnutie veci možno uložiť samostatne alebo s iným disciplinárnym trestom.

(4) Disciplinárny trest umiestnenia do samoväzby možno obvinenému uložiť vtedy, keď je porušenie zákona a tejto vyhlášky osobitne závažné.

(5) Ak nemožno uložiť disciplinárny trest prepadnutia veci, pretože nepatrí obvinenému, ktorý sa disciplinárneho priestupku s touto vecou dopustil, alebo ak nie je známy vlastník veci, ktorá sa použila alebo bola určená na porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona alebo tejto vyhlášky, funkcionár zboru s disciplinárnou právomocou rozhodne o jej zhabaní za podmienok a spôsobom ustanoveným všeobecne záväzným právnym predpisom[14]).

§ 35

(1) V prípade uloženia disciplinárneho trestu umiestnenia do samoväzby treba obvineného umiestniť tak, aby bol v cele sám. Neumožní sa mu prijímať a písať listy, prijímať balíky, návštevy a nakupovať veci osobnej potreby okrem hygienických potrieb. Výnimky sú prípustné v korešpondencii a pri návštevách, ak ide o obhajcu a právneho zástupcu.

(2) Obvinenému umiestnenému do samoväzby sa neumožní fajčiť a odpočívať na lôžku okrem času vymedzeného na spánok. Obvinený sa môže zúčastňovať na vychádzkach v rozsahu jednej hodiny denne, ktoré sa vykonávajú oddelene od ostatných obvinených.

(3) Cela, v ktorej sa vykonáva disciplinárny trest umiestnenia do samoväzby, je vybavená pripevneným lôžkom, pripevnenou stoličkou, vodovodom s pitnou vodou, pohárom na vodu, signalizačným zariadením a splachovacím WC. Cela musí byť dostatočne vetrateľná a vykurovateľná, osvetlená denným svetlom a vybavená umelým osvetlením.

(4) Obvineným umiestneným do samoväzby sa určí jednotný ústavný výstroj, pridelí sa im posteľná bielizeň a každému jedna alebo dve prikrývky podľa klimatických podmienok.

(5) Spôsobilosť obvineného na výkon disciplinárneho trestu umiestnenia do samoväzby pred jeho nástupom posudzuje lekár.

(6) Lekár opakovane v trojdňových intervaloch posudzuje spôsobilosť obvineného na ďalší výkon disciplinárneho trestu umiestnenia do samoväzby.

§ 36

Disciplinárne tresty sa ukladajú aj vtedy, keď orgán činný v trestnom konaní prenechal podľa § 66 ods. 2 Trestného poriadku riaditeľovi ústavu alebo ním poverenému príslušníkovi zboru, aby obvineného disciplinárne potrestal za jeho konanie uvedené v § 66 ods. 1 Trestného poriadku.

§ 37

(1) Disciplinárny trest umiestnenia do samoväzby je oprávnený uložiť vedúci oddelenia výkonu väzby a výkonu trestu až na pätnásť dní. Odborný referent oddelenia výkonu väzby a výkonu trestu môže uložiť obvinenému disciplinárny trest pokarhania a disciplinárny trest umiestnenia do samoväzby až na päť dní.

(2) Pred uložením disciplinárneho trestu funkcionár zboru objasní okolnosti disciplinárneho priestupku a obvinenému umožní, aby sa k veci vyjadril. O disciplinárnom priestupku sa spíše záznam na predpísanom tlačive. Uloženie disciplinárneho trestu sa zapíše do osobného spisu obvineného.

(3) O odvolaní obvineného proti disciplinárnemu trestu rozhoduje riaditeľ ústavu.

ŠTVRTÁ HLAVA
VÝKON VÄZBY MLADISTVÝCH A CUDZINCOV

§ 38
Výkon väzby mladistvých

(1) Väzba obvineného, ktorý neprekročil osemnásty rok svojho veku (ďalej len „mladistvý“), sa riadi zákonom a touto vyhláškou.

(2) Mladiství sa umiestňujú do ciel oddelene od dospelých obvinených. V odôvodnených prípadoch (§ 11 ods. 4), najmä z priestorových dôvodov, možno umiestniť v cele mladistvého spoločne s dospelým obvineným, ak je predpoklad, že nebude na mladistvého nepriaznivo vplývať.

§ 39
Výkon väzby cudzincov

(1) Ustanovenia tejto vyhlášky sa vzťahujú aj na väzbu cudzincov, ktorým sa umožní styk so zastupiteľským úradom štátu, ktorého sú občanmi, a môžu mu podávať svoje žiadosti a sťažnosti. Na podávanie žiadostí a sťažností osôb bez štátnej príslušnosti sa vzťahujú ustanovenia tejto vyhlášky s tým, že majú právo obracať sa za účelom ochrany svojich práv aj na príslušné medzinárodné orgány.

(2) Obvineného cudzinca môžu navštíviť predstavitelia zastupiteľského úradu štátu, ktorého je občanom. Ak bol obvinený cudzinec vzatý do väzby podľa § 67 písm. b) Trestného poriadku, je na takúto návštevu potrebný súhlas príslušného orgánu činného v trestnom konaní. Takáto návšteva sa nepovažuje za návštevu podľa § 10 zákona.

(3) Ak cudzinec a osoba bez štátnej príslušnosti vo väzbe, ktorá nemá ponukovú povinnosť podľa všeobecne záväzného právneho predpisu [15]), nemá platnú zákonnú menu na nákup potravín, osobných vecí a tlače, ústav mu zabezpečí výmenu jeho devízových prostriedkov v devízovej banke. V prípade osôb, na ktoré sa vzťahuje ponuková povinnosť, sa oprávnenosť vlastníctva devízových prostriedkov posudzuje podľa všeobecne záväzného právneho predpisu[15]) vrátane postupu pri ich výmene.

PIATA HLAVA
DOZOR A KONTROLA V ÚSTAVOCH

Prokurátorský dozor

§ 40

(1) Prokurátorovi, ktorý vykonáva dozor nad väzbou v ústave, riaditeľ ústavu umožní vykonávať v ústave previerky a oboznamovať sa s činnosťou správy ústavu.

(2) Prokurátor vykonávajúci dozor nad väzbou v ústave má prístup do všetkých priestorov ústavu, kde sa vykonáva väzba, v ktoromkoľvek čase a umožní sa mu nahliadnuť do dokladov obvinených a hovoriť s nimi bez prítomnosti tretej osoby.

(3) Prokurátorovi, ktorý vykonáva dozor nad väzbou v ústave, sa umožní prerokovať zákonnosť príkazov a rozhodnutí správy ústavu týkajúcich sa väzby s jeho riaditeľom alebo ním povereným funkcionárom zboru, ako aj požadovať od nich potrebné vysvetlenia, spisy, doklady a rozhodnutia týkajúce sa väzby.

§ 41

Riaditeľ ústavu splní príkazy prokurátora vykonávajúceho dozor nad väzbou týkajúce sa dodržiavania predpisov upravujúcich väzbu a upozorní ho na všetky prípady, v ktorých zo strany orgánov činných v trestnom konaní došlo k porušeniu ustanoveného spôsobu väzby.

§ 42
Kontrola v ústavoch

(1) Právo vykonať kontrolu nad väzbou v ústavoch bez písomného poverenia majú:

a) príslušné orgány Národnej rady Slovenskej republiky,

b) minister spravodlivosti Slovenskej republiky,

c) generálny riaditeľ Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky.

(2) Na základe písomného poverenia majú právo vykonať kontrolu nad väzbou funkcionári zboru poverení ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky a generálnym riaditeľom Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky.

(3) Kontrolné orgány sú oprávnené vstupovať do všetkých priestorov ústavu v ktoromkoľvek čase a hovoriť s obvineným bez prítomnosti tretej osoby.

ŠIESTA HLAVA
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 43

Zrušujú sa:

1. rozkaz ministra spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky č. 32/1970 Poriadok pre výkon väzby,
2. rozkaz ministra spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky č. 51/1990, ktorým sa mení a dopĺňa rozkaz ministra spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky č. 32/1970 Poriadok pre výkon väzby.

§ 44

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Milan Hanzel v. r.

1) § 35 ods. 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 66/1992 Zb. o Spravovacom poriadku pre okresné a krajské súdy.

2) Rozkaz ministra spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky č. 10/1984 o vystrojovaní obvinených a odsúdených v znení rozkazu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. 5/1992.

3) § 116 Občianskeho zákonníka.

4) Rozkaz ministra spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky č. 2/1974 - úplné znenie Inštrukcie o vedení administratívy a evidencie pri výkone väzby a trestu odňatia slobody v nápravnovýchovných ústavoch a väzniciach Slovenskej socialistickej republiky v znení neskorších predpisov.

5) Vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky č. 46/1985 Zb. o postupe pri úmrtí a o pohrebníctve.

6) Rozkaz náčelníka správy č. 27/1986 o postupe zdravotníckych orgánov Zboru nápravnej výchovy Slovenskej socialistickej republiky pri úmrtí obvinených vo výkone väzby a odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody.

7) § 13 ods. 1 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky č. 46/1985 Zb.

8) § 22 zákona č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností.

9) Rozkaz ministra spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky č. 16/1972 - Stravovanie v Zbore nápravnej výchovy, väzniciach a nápravnovýchovných ústavoch v znení neskorších predpisov.

10) Rozkaz ministra spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky č. 1/1987 o hygienickej a protiepidemickej starostlivosti v Zbore nápravnej výchovy Slovenskej socialistickej republiky.

11) Zákon č. 20/1960 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu v znení neskorších predpisov.Zákon Slovenskej národnej rady č. 419/1991 Zb., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré predpisy v oblasti zdravotníctva.

12) Rozkaz ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. 2/1993 o zamestnávaní obvinených a odsúdených a o vedľajšom hospodárstve.

13) § 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 79/1992 Zb. o Zbore väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

14) § 18 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

15) Zákon č. 528/1990 Zb. Devízový zákon v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.